

ת"פ 35355/01/14 - מדינת ישראל נגד ה ט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

12 יולי 2015

ת"פ 35355-01-14 מדינת ישראל נ' ט

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ה ט

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עידית כהן

ב"כ הנאשם עו"ד עופר בן נתן

הנאשמת התייצבה

מתורגם לשפה התטיגרית

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה, כמפורט בהכרעת הדין, במסגרת הסדר טיעון. בגדר הסדר הטיעון תוקן כתב האישום בעובדותיו לקולא. הנאשמת הודתה והורשעה. בין הצדדים הוסכם כי הנאשמת תופנה לשירות המבחן וככל שהתסקיר יעיד על לקיחת אחריות ומוטיבציה לשילוב בהליך טיפולי, כמו גם הפנמת הפסול במעשים, יאומצו המלצות שירות המבחן ע"י הצדדים.

למען שלמות התמונה יצוין, כי מדובר במי שבסמוך לאחר האירוע המאוחר, המפורט בכתב האישום, הייתה בהסתכלות, וגם לאחר מכן ביום 8.6.2015 נמסרה חו"ד פסיכיאטרית נוספת בעניינה, בכל המקרים לא מצאו הגורמים הפסיכיאטריים מחלת נפש פעילה שיש לה השפעה על אחריותה של הנאשמת ועל כשירותה לעמוד לדין, אך סקרו את נסיבות חייה ואת קשייה, כשהנתונים שצוינו דומים מאוד לאלה שעלו ופורטו בשני תסקירים נרחבים שנתנו בעניינה של הנאשמת, האחד בחודש דצמבר 2014 והשני בימים האחרונים.

בתמצית, מתאר כתב האישום שני אירועים. הראשון בסוף שנת 2013, כשהנאשמת הכתה את ביתה התינוקית, בת פחות מחצי שנה, ברגלה. כתב האישום לקוני מאוד ביחס לאירוע זה, ואין כל פירוט של נסיבות האירוע.

האירוע השני המתואר בכתב האישום, אירע בחודש ינואר 2014, בליל חורף, עת הגיעה הנאשמת עם ביתה התינוקת לחוף הים. בשעת לילה מאוחרת נכנסה הנאשמת לתוך מי הים עד לקרסוליה, כשהיא אווזת את התינוקת בידיה, ובכך הפרה ללא הצדק את חובתה לדאוג לשלומה של התינוקת.

דומה שלא צריך להכביר מילים אודות החובות ההוריות, במיוחד כלפי תינוקת בת חודשים ספורים, בליל חורף ובמזג אוויר קר, וניתן להתרשם למקרא האמור בתסקירים, כי אף הנאשמת מכירה בבעייתיות הניכרת ובפסול שבהתנהגותה, ומביעה צער וחרטה לגביהם.

הסכמת הצדדים, בהתחשב במפורט בתסקירי שירות המבחן ביחס לרקע של הנאשמת, ובעיקר בהתחשב בשינוי שעברה הנאשמת, נכונותה להשתלב בטיפול, העובדה שהיא נתמכת ע"י בעלה ואחיה ומאמציה לתפקד תפקוד הורי תקין ותפקוד תעסוקתי ויום יומי תקין, היא הסכמה סבירה, המתיישבת עם מתחם הענישה לאירוע בכללותו.

אני לוקחת בחשבון, בנוסף לנתונים שצוינו לעיל, את גילה הצעיר של הנאשמת, העובדה שלפי טענותיה שלה והתייחסות בני משפחתה הקרובים, הייתה שרויה בתקופת משבר קצרה בעת ביצוע המעשים. העובדה שבעת שהותה בישראל אין כל נתונים לגבי מעשים פליליים נוספים, וזוהי לה עבירה ראשונה ויחידה, וכן הנסיבות המורכבות שהיוו רקע לחייה. כל אלה, כמו גם הזמן שחלף, תומכים באימוץ ההסדר בין הצדדים.

שירות המבחן ציין כי פנה למסיל"ה, וסוכם כי תגובש במסגרת מסיל"ה תכנית טיפול, שתסייע לנאשמת להתמודד באופן מטיב ומקדם בהיבטי התפקוד ההורי, ובכלל. מובהר כי המבחן שאטיל, כולל השתתפות ושיתוף פעולה עם גורמי הטיפול במרכז הסיוע מסיל"ה.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים כדלקמן:

1. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשמת לא תעבור את העבירות בהן הורשעה, וכל עבירה כלפי ילדיה הקטינים.

2. בהסכמת הנאשמת, ניתן בזאת צו מבחן לתקופה של 12 חודשים, הכולל טיפול במסיל"ה, כאמור. **מובהר לנאשמת, כי אם לא תמלא אחרי תנאי הצו, מוסמך בית-המשפט לחזור ולגזור את דינה.**

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ה תמוז תשע"ה, 12/07/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי , שופטת